

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA UOKiK W GDAŃSKU**

RGD.61-36/07/08/JM

Gdańsk, dnia 31 marca 2008r.

DECYZJA RGD.12/2008

I. Na podstawie art. 27 ust. 1 i 2 w związku z art. 24 ust. 1 i 2 pkt 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2007 r., Nr 50, poz. 331 ze zm.) oraz stosownie do art. 33 ust. 6 tej ustawy i § 7 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 lipca 2007 r. w sprawie określenia właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. z 2007 r., nr 134 poz. 939), po przeprowadzeniu postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, wszczętego z urzędu przeciwko przedsiębiorcy Piotrowi Drońskiemu prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą Baszta – Piotr Droński RENT – Nieruchomości Droński Piotr Tadeusz Droński w Mierzynie, ul. Krzemiana 1

- działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

uznaje się za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów działanie tego przedsiębiorcy, polegające na zamieszczeniu we wzorcach umownych o nazwie „**umowa pośrednictwa**” następujących postanowień:

1. zapisu zawartego w § 4 wzorca umowy pośrednictwa – (w przypadku umów zawieranych na zasadzie wyłączności) o treści – *„Zleceniobiorca ma prawo do prowizji, w razie zawarcia przez Zleceniodawcę umowy, której przedmiotem jest oferta wskazana mu przez zleceniobiorcę bez względu na to, czy oprócz wskazania kontrahenta Zleceniobiorca poczynił jakiegokolwiek dalsze działania w celu doprowadzenia do zawarcia umowy, a także w przypadku odstąpienia oferty osobom trzecim”*
2. zapisu zawartego w § 12 wzorca umowy pośrednictwa – (w przypadku umów zawieranych na zasadzie wyłączności) lub odpowiednio § 6 umowy pośrednictwa – (dotyczy wzorca umowy bez klauzuli wyłączności) o treści- *„Ewentualne spory wynikłe na tle umowy rozstrzygać będzie właściwy rzeczowo sąd z siedzibą w Szczecinie”*

które są postanowieniami umownymi wpisanymi na podstawie art. 479⁴⁵ Kodeksu postępowania cywilnego do Rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone; co stanowi naruszenie art. 24 ust. 1 i 2 pkt 1 ww ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów

i stwierdza się zaniechanie ich stosowania z dniem 18 marca 2008 roku.

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwany dalej Prezesem UOKiK) po otrzymaniu od Głównego Inspektoratu Inspekcji Handlowej zawiadomienia o ustaleniach dotyczących kontroli biur pośrednictwa nieruchomości działających w Szczecinie, przeprowadzonej przez Inspektorów Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Szczecinie, poddał analizie zakwestionowane przez kontrolerów wzorce umowne stosowane w obrocie konsumenckim przez przedsiębiorcę Piotra Drońskiego prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Baszta – Piotr Droński RENT – Nieruchomości Droński Piotr Tadeusz Droński w Mierzynie, ul. Krzemienna 1, mającego swoje biuro w Szczecinie przy ul. Plac Rodła 1-2, (zwanego dalej zamiennie „RENT Nieruchomości”).

W toku badania Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił, iż przedsiębiorca ten we wzorcu umowy pod nazwą: „umowa pośrednictwa” w wersji wzorca z klauzulą wyłączności, oraz wzorcu nie zawierającym postanowienia dot. klauzuli wyłączności stosuje postanowienia, których treść można uznać za tożsamą z postanowieniami wzorców umownych które zostały wpisane do rejestru postanowień wzorców umów uznanych za niedozwolone, o których mowa w art. 479⁴⁵ kodeksu postępowania cywilnego (zwanego dalej Rejestrem).

W związku z powyższym, postanowieniem nr 454/2007 z dnia 27 listopada 2007 r. – wszczęte zostało z urzędu postępowanie w sprawie podejrzenia stosowania przez Piotra Drońskiego prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Baszta – Piotr Droński RENT – Nieruchomości Droński Piotr Tadeusz Droński w Mierzynie, ul. Krzemienna 1, praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, zdefiniowanej w art. 24 ust. 1 i 2 pkt 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2007 r. Nr 50, poz. 331 ze zm.) [zw. dalej także ustawą o ochronie (...)] polegającej na umieszczeniu we wzorcu umownym pn. „umowa pośrednictwa” w wersji zawierającej klauzulę wyłączności, oraz w wersji bez takiej klauzuli (zw. dalej także Umową) postanowień, które zostały wpisane do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym stanowi art. 479⁴⁵ Kodeksu postępowania cywilnego.

dowód: Postanowienie nr 454/2007 - k. 1

W trakcie postępowania, przedsiębiorca w piśmie z dnia 09 stycznia 2008 r. ustosunkował się do zarzutów zawartych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania, oświadczając, iż zaniechał stosowania zakwestionowanych przez Prezesa UOKiK postanowień wzorca umownego, oświadczając, że *„Po zapoznaniu się z treścią postanowień uznanych za niedozwolone i wpisanych do rejestru postanowień uznanych za niedozwolone pod pozycją a 1062 i 772 Pan Piotr Droński niezwłocznie poczynawszy od 02.01. 2008 r., zmienił wzór umowy obowiązujący w firmie.”* Jednocześnie, w przedmiotowym piśmie podniesiono, okoliczność braku zawinionego działania przedsiębiorcy. Do pisma, przedsiębiorca załączył między innymi kopie - wzorzec zmodyfikowanego wzorca umowy.

dowód: pismo przedsiębiorcy z dnia 09.01.2008 r. – k. 6

Prezes Urzędu w poczet dowodów zaliczył również materiały otrzymane od Głównego Inspektoratu Inspekcji Handlowej pismem z dnia 31 stycznia 2007 r. oraz wyjaśnienia przedsiębiorcy uzyskane w trakcie poprowadzonego wcześniej postępowania wyjaśniającego pod sygnaturą RGD 62-14/07.

Prezes Urzędu ustalił następujący stan faktyczny:

Piotr Droński, prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą Baszta – Piotr Droński RENT – Nieruchomości Dronski Piotr Tadeusz Droński w Mierzynie, ul. Krzemiana 1 na podstawie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej pod numerem 3084/2004 prowadzonego przez Wójta Gminy Dobra. W zakresie działania przedsiębiorcy jest między innymi obsługa nieruchomości, pośrednictwo finansowe i inne. W kontaktach z klientami posługuje się projektami umów, które następnie konsumenci podpisują chcąc skorzystać z usług /oferty/ pozwanego przedsiębiorcy.

dowód : kopie wzorców umowy stosowanych przez firmę „RENT Nieruchomości” k. 18
odpis z ewidencji działalności gospodarczej k. 19

Projekty umów przedstawiane konsumentom, przygotowane z góry przed zawarciem umowy, zawierają gotowe jednolite postanowienia, wpisywane następnie do konkretnych umów podpisywanych z klientami, stanowiąc tym samym wzorec umowy w rozumieniu art. 384 § 1 k.c.

Stosowane przez przedsiębiorcę, projekty wzorca umowy pod nazwą „**umowa pośrednictwa**” zawierają między innymi następujące postanowienia:

1. § 4 o treści – *„Zleceniobiorca ma prawo do prowizji, w razie zawarcia przez Zleceniodawcę umowy, której przedmiotem jest oferta wskazana mu przez zleceniobiorcę bez względu na to, czy oprócz wskazania kontrahenta Zleceniobiorca poczynił jakiegokolwiek dalsze działania w celu doprowadzenia do zawarcia umowy, a także w przypadku odstąpienia oferty osobom trzecim*
2. zawarte odpowiednio w § 12 lub odpowiednio § 6 o treści- *„Ewentualne spory wynikłe na tle umowy rozstrzygać będzie właściwy rzeczowo sąd z siedzibą w Szczecinie”*

Prezes Urzędu otrzymał następnie od strony postępowania informację, iż przedsiębiorca, po wszczęciu postępowania w sprawie stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, zmienił wcześniej stosowane wzorce umowy, wprowadzając do obowiązującego projektu wzorca umowy zmiany, uwzględniające uwagi Prezesa Urzędu, poprzez usunięcie wszystkich zakwestionowanych i wymienionych we wszczęciu postępowania zapisów.

W kolejnym piśmie z dnia 18.03.2008 roku przedsiębiorca złożył oświadczenie, iż wszystkie umowy zawarte na podstawie poprzednio obowiązującego wzorca umowy „wygasły”, tj. obecnie nie funkcjonują w obrocie.

dowód: pismo przedsiębiorcy z dnia 18.03 2008 r. k.11

Mając na uwadze zebrany materiał dowodowy, Prezes Urzędu zważył, co następuje:

Aby rozstrzygnąć sprawę w oparciu o przepisy ustawy o ochronie (...) niezbędnym jest uprzednie zbadanie przez Prezesa Urzędu, czy w danej sprawie zagrożony został interes publicznoprawny. Wykazanie tej okoliczności, upoważnia dopiero Prezesa UOKiK do realizacji celu ustawy, którym zgodnie z jej art. 1 ust 1, jest określenie warunków rozwoju i ochrony

konkurencji oraz zasad podejmowanej w interesie publicznoprawnym ochrony interesów przedsiębiorców i konsumentów.

W ocenie Prezesa Urzędu rozpatrywana sprawa ma charakter publicznoprawny, albowiem wiąże się i dotyczy ochrony interesu szerszej grupy konsumentów, którzy są lub mogą być klientami „RENT Nieruchomości”.

Skarżonemu przedsiębiorcy przedstawiono zarzuty naruszenia art. 24 ust 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów....., który stanowi iż, *„Zakazane jest stosowanie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów.”* Zgodnie z ust. 2 tegoż artykułu *„Przez praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów rozumie się godzące w nie bezprawne działanie przedsiębiorcy, w szczególności: 1) stosowanie postanowień wzorców umów, które zostały wpisane do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 479⁴⁵ ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego. (...).”*

Aby działania przedsiębiorcy - w tym przypadku „RENT Nieruchomości” - mogły zostać uznane za sprzeczne powołanym wyżej przepisem art. 24 ustawy antymonopolowej, winny więc spełniać łącznie następujące przesłanki: ujawniać się w obrocie konsumenckim, stanowić działanie bezprawne, naruszając jednocześnie zbiorowy interes konsumentów

Zgodnie z art. 4 pkt 11 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów i art. 22¹k.c. za konsumenta uważa się osobę fizyczną dokonującą czynności prawnej nie związanej bezpośrednio z jej działalnością gospodarczą lub zawodową. Niekwestionowana przez uczestnika postępowania okoliczność zawierania umów sprzedaży lokalu mieszkalnego z osobami fizycznymi, na potrzeby zaspokojenia ich potrzeb bytowych i mieszkaniowych, jednoznacznie potwierdza fakt spełnienia pierwszej z przesłanek powołanego wyżej przepisu ustawy antymonopolowej.

Odnosnie drugiej przesłanki, tj. bezprawności, rozumianej jako działania sprzecznego z przepisami prawa podnieść należy, iż przedsiębiorcy postawiony został zarzut naruszenia art. 24 ust 1 i 2 ustawy o ochronie (...), polegający na stosowaniu w umowach zawieranych z konsumentami postanowień wzorców umów, które zostały wpisane do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 479⁴⁵ Kodeksu postępowania cywilnego.

Zakaz stosowania postanowień wpisanych do rejestru dotyczy nie tylko tego przedsiębiorcy, przeciwko któremu zapadł wyrok w sprawie o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone, lecz również innych przedsiębiorców.

Art. 479⁴³ k.p.c. rozszerza prawomocność wyroku wydanego w sprawie o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone na osoby trzecie. Skutek tzw. prawomocności rozszerzonej następuje od chwili wpisania wzorca umowy do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, prowadzonego przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, o którym mowa w art. 479⁴⁵ § 2 k.p.c. Konsekwencją umieszczenia postanowienia umownego w w.w. rejestrze jest to, że posłużenie się nim będzie miało skutek wprowadzenia do umowy **elementu bezwzględnie przez prawo zakazanego**.

Wpis do rejestru niedozwolonych postanowień umownych oznacza, że od tego momentu stosowanie takiej klauzuli jest zakazane we wszystkich wzorcach umownych. Powyższe stanowisko Prezesa Urzędu zgodne jest z orzecznictwem Sądu Najwyższego, który w uchwale z dnia 13 lipca 2006 r. (sygn. akt III SZP 3/06) stwierdził, iż *„(...) stosowanie postanowień wzorców umów o treści tożsamej z treścią postanowień uznanych za niedozwolone prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów i wpisanych do rejestru, o którym mowa w art. 479⁴⁵ § 2 k.p.c., może być uznane w stosunku do innego przedsiębiorcy za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów (...).”* W uzasadnieniu do powyższej uchwały Sąd uznał m.in., że *„(...) praktyka naruszająca zbiorowe interesy konsumentów art. 23a u.o.k.ik. obejmuje również przypadki wprowadzania jedynie zmian kosmetycznych polegających na przestawieniu wyrazów lub zastąpieniu jednych*

wyrazów innymi, jeżeli tylko wykładnia postanowienia pozwoli stwierdzić, że jego treść mieści się w hipotezie zakazanej klauzuli. Stosowanie klauzuli o zbliżonej treści do klauzuli wpisanej do rejestru godzi przecież tak samo w interesy konsumentów, jak stosowanie klauzuli identycznej, co wpisana do rejestru (...). Przyjęta powyżej rozszerzająca wykładnia art. 23a u.o.k.ik. znajduje również uzasadnienie w dyrektywach 93/13 oraz 98/27 a także orzecznictwie ETS dotyczącym zasady efektywności (...)

Nie jest, zatem konieczna dokładna, literalna identyczność klauzuli wpisanej do rejestru i klauzuli z nią porównywanej. Stąd niedozwolone będą także postanowienia umów, mieszczące się w hipotezie klauzuli wpisanej do rejestru, której treść zostanie ustalona w oparciu o dokonaną jej wykładnię.

W ocenie Prezesa Urzędu zakwestionowane w niniejszym postępowaniu, dwa zapisy zwarte we wzorcach umowy o nazwie „**umowa pośrednictwa**” stosowane przez Piotra Drońskiego, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Baszta – Piotr Droński RENT – Nieruchomości Dronski Piotr Tadeusz Droński w Mierzynie, ul. Krzemienka 1, są tożsame z treścią postanowień uznanych za niedozwolone prawomocnymi wyrokami Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów i wpisanymi do Rejestru, o którym mowa w art. 479⁴⁵ *Kodeksu postępowania cywilnego*, pod pozycjami: 1062 i 772.

I tak po **pierwsze**, zapis § 4 umowy o treści – „Zleceniobiorca ma prawo do prowizji, w razie zawarcia przez Zleceniodawcę umowy, której przedmiotem jest oferta wskazana mu przez zleceniobiorcę bez względu na to, czy oprócz wskazania kontrahenta Zleceniobiorca poczynił jakiegokolwiek dalsze działania w celu doprowadzenia do zawarcia umowy, a także w przypadku odstąpienia oferty osobom trzecim” uznać należy za tożsame z postanowieniem uznanym za niedozwolone i wpisanym do rejestru postanowień wzorców uznanych za niedozwolone pod pozycją: 1062.

Wyrokiem wydanym w dniu 22 listopada 2006 r., (sygn. akt XVII AmC 140/05 Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów uznał za niedozwolone postanowienie umowne o treści: „Prowizję należną pośrednikowi pobiera się z samego faktu skontaktowania się stron, które w wyniku tego zawierają umowę kupna/sprzedazy lub umowę najmu”.

Porównywane, do zakwestionowanych w niniejszej sprawie postanowień umownych, sformułowania nie zachowują wprawdzie identycznego brzmienia, jednakże analiza ich treści prowadzi do wniosku, że wywołują one identyczne, tożsame konsekwencje dla konsumenta. Wymienione zastrzeżenia umowne sytuują konsumenta w niekorzystnej wobec pośrednika pozycji kontraktowej nakładając na niego obowiązek wykonania zobowiązania, w tym przypadku zapłaty wynagrodzenia mimo niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania przez jego kontrahenta. Dają bowiem przedsiębiorcy uprawnienia do żądania zapłaty pełnego wynagrodzenia także w przypadku, podjęcia jedynie pozornych czynności tj. braku wykonania przez niego realnych i konkretnych działań, starań lub przedsięwzięć związanych z przyjętym na siebie zobowiązaniem, określonych umową pośrednictwa, wynikających z istoty tej umowy. W ocenie Prezesa UOKiK, tak sformułowany warunek umowy pozostaje w sprzeczności z art. 385¹ K.c. oraz art. 385³ pkt. 22 K.c.

Przeprowadzona analiza kwestionowanego warunku wzorca umowy stosowanego przez „RENT Nieruchomości”, z wymienionym wyżej postanowieniem uznanym wcześniej przez Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów za niedozwolone i wpisanym do rejestru niedozwolonych klauzul umownych, jednoznacznie wskazuje na identyczność skutków porównywanych klauzul, a różnica w zakresie użytych sformułowań i wyrazów pozostaje bez wpływu na ich ocenę. Z powyższych względów porównywane zapisy należy uznać za tożsame.

Po **drugie**, postanowienie § 12 lub odpowiednio § 6 o treści- „Ewentualne spory wynikłe na tle umowy rozstrzygać będzie właściwy rzeczowo sąd z siedzibą w Szczecinie” –należy uznać za tożsame z treścią klauzul wpisanych do Rejestru pod pozycjami **772,691** uznanych

wyrokami Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów za niedozwolone postanowienia umowne. Wyrokiem wydanym w dniu 27 marca 2006 r. sygn. akt XVII Amc 39/04) Sąd uznał za niedozwolone postanowienie o treści: „*Do rozstrzygnięcia sporów wynikających z tej umowy właściwe będą sądy powszechne w Łodzi*”. Także wyrokiem z dnia 23 września 2004 r. sygn. akt XVII Amc 51/03) Sąd uznał za niedozwolone podobne w skutkach postanowienie umowne o treści: „*Ewentualne spory wynikłe z niniejszej umowy rozstrzygane będą przez właściwy sąd w Poznaniu*”

Każde z tych postanowień narzuca konsumentowi rozpoznanie sprawy przez sąd właściwy miejscowo dla siedziby przedsiębiorcy, który zgodnie z ustawą niekoniecznie będzie sądem właściwym miejscowo, jak np. w sprawach dochodzenia roszczeń odszkodowawczych od konsumenta czy ustalenia treści umowy. W przypadku tych spraw, zgodnie z właściwością ogólną sądu, sądem właściwym byłby sąd miejsca zamieszkania konsumenta, jako miejsca spełnienia świadczenia odszkodowawczego. Stanowią one niedozwolone postanowienia umowy wskazane w art. 385³ pkt 23 k.c. Porównanie ww. postanowień dowodzi, że ich treść jest podobna i w taki sam sposób kształtuje prawa i obowiązki konsumenta, iż można przyjąć, iż oceniane postanowienie umowy mieści się w hipotezie zakazanego postanowienia umowy. Należy nadmienić, że Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów wielokrotnie i konsekwentnie dawał wyraz stanowisku, iż analogiczne postanowienia wypełniają hipotezę przepisu art. 385³ pkt 23 k.c. o czym świadczą także inne postanowienia umowne wpisane do rejestru pod pozycjami nr: 77, 169, 210, 276, 309, 340, 349, 353, 361, 371, 385, 388, 409, 418, 445, 486, 488, 501, 527, 552, 660, 979 i 1034.

Reasumując za wykazane i udowodnione uznać należy, iż kwestionowane punkty „**umowy pośrednictwa**” mieszczą się w hipotezach wymienionych klauzul wpisanych do Rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone – treść § 4 w klauzuli z poz. 1062, treść § 12 lub § 6 umowy w klauzuli z poz. 762.

Także trzecią przesłankę, uznać należało za spełnioną. Naruszenie zbiorowych interesów konsumentów ma miejsce wtedy, gdy działanie przedsiębiorcy godzi w interesy konsumentów jako zbiorowości, to jest, sytuacji gdy skierowane jest nie tylko do wyodrębnionej indywidualnie grupy konsumentów, lecz szerszego nieograniczonego liczbowo kręgu osób, do których dotarła i dotrzeć może oferta przedsiębiorcy. W rozpatrywanej sprawie wyżej wymienione warunki zostały spełnione. Oferta usług pośrednictwa zawierająca niedozwolone klauzule adresowana jest bowiem przez „RENT Nieruchomości”, nie do ściśle zindywidualizowanego konkretnego konsumenta lecz do z góry nieokreślonej, niemożliwej do zidentyfikowania liczby kontrahentów – konsumentów, których sytuacja jest identyczna i wspólna.

Skoro zatem kwestionowane zapisy analizowanych w niniejszym postępowaniu wzorców umowy są tożsame z klauzulami wpisanymi do Rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, to posługiwanie się nimi w obrocie konsumenckim zgodnie treścią art. 24 ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów uznać należy za działanie bezprawne, stanowiące praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów i nakazać zaniechanie jej stosowania.

Jak wynika z ustaleń dokonanych w niniejszym postępowaniu, obecnie stosowany przez przedsiębiorcę wzorzec umowy pośrednictwa nie zawiera zakwestionowanych przez Prezesa UOKiK postanowień, które zostały wpisane do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone o którym mowa w art. 479⁴⁵ k.p.c., Ponadto, nie funkcjonują już w obrocie umowy zawarte na podstawie zakwestionowanych wzorców umowy.

W związku z powyższym, Prezes Urzędu uznał, iż nastąpiło zaniechanie stosowania praktyki przez „RENT Nieruchomości”.

Zgodnie z art. 27 ust. 1 ustawy o okik, nie wydaje się decyzji o uznaniu praktyki za naruszającą zbiorowe interesy konsumentów i nakazującą zaniechanie jej stosowania, jeżeli przedsiębiorca zaprzestał stosowania praktyki, o której mowa w art. 24. W takim przypadku, Prezes Urzędu wydaje decyzję o uznaniu praktyki za naruszającą zbiorowe interesy konsumentów i stwierdzającą zaniechanie jej stosowania, przy czym ciężar udowodnienia okoliczności zaniechania stosowania zarzucanej praktyki spoczywa na przedsiębiorcy.

Wobec spełnienia przesłanek koniecznych do stwierdzenia praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów określonej w art. 24 ust. 1 i 2 pkt 1 ustawy o okik oraz przesłanek wydania decyzji o uznaniu praktyki za naruszającą zbiorowe interesy konsumentów i stwierdzającą zaniechanie jej stosowania wskazanych w art. 27 ustawy o okik, Prezes Urzędu orzekł jak sentencji.

Z upoważnienia
Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Stosownie do treści art. 81 ust 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w związku z art. 479²⁸ § 2 *k.p.c.*, od niniejszej decyzji przysługuje stronie odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Gdańsku.

Otrzymuje:

Kancelaria Radców Prawnych
Renata Wielek & Iwona Korylczuk – Rinas S.C.
ul. Piłsudskiego 30/3
70-420 Szczecin